

SLOVENSKI NAROD.

haja vsak dan zvečer, izmisi nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznamilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Frana Kolmana hiši, Gledališka stolba. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

Rusija in Anglija.

Vojna ali mir? To je vprašanje, ki vznemirja dan danes vesoljni svet in plaho čitajo se brzojavke, ki danes poročajo, da se bode ohranil mir, jutri pa zopet, da je vojna neizogibna, da se spoprime Rusija in Anglija, ter da bode, kakor se je nekdanj železni kancelar izustil, boj mej morskim somom in slonom.

Ne more se duhovitosti odrekati tem Bismarkovim krilatim besedam, a naposled, ako vse dobro pretehtamo, je tudi ta primera nekoliko šepava, kakor sploh vsaka. Naj se govori še toli prezirno o vojaški sili Anglije in kaže na nevspehe in izgube v Afriki, naj se še tako natančno računi, koliko mož more postaviti na bojno polje, tega se vendar trditi ne more, da bi Anglija, ki ima ogromno bogastva nakupičenega, torej po izreku Montecuculi-ja vsa tri glavna sredstva za vojno, v boji na kopnem bila podobna morskemu somu, ki si izven mokrega elementa nič pomagati ne more.

Nasproti pa tudi Rusija na morji ni tako onemogla, da bi bilo umestno primerjati jo elefantu.

Po pravilu, da se mora mirovna doba uporabljati na to, da se pripravlja na bodočo vojno, ravnali so se Rusi in na kopnem in na morji priredili toliko vojno silo, da si mora najmočnejša država premišljati, predno začne boj s silnim orjakom. Za krimške vojne bila je vsa Evropa proti Rusiji na nogah, a kako neznatni bili so vspehi v primeri z ogromnimi žrtvami ljudij in denarja. Od takrat pa se je potrojila vojna moč Rusije, organizovala se je vojska, pomnožila in preustrojila pa tudi vojna sila na morji v duhu sedanje dobe in najlovejših iznajdeb.

Ako res pride do tega, da bodo puške in kanoni imeli zadnjo besedo, da razrešijo kočljivo vprašanje o strateško važnem Penždehu in še važnejem, toli proslavljanem Heratu, utegne se John Bull prepričati na svojo lastno škodo, da njegovo vojno brodovje ne bode veliko več opravilo, kakor turške oklopnice v poslednji rusko-turški vojni, da, možno je celo, da vojna na morji ne bode zanj niti toliko častna.

Res, da mora Rusija pričakovati na treh straneh angleškega naskoka, v Baltijskem morji, v Črnem morji in v Tihem morji, a na vseh treh straneh skrbjeno je za dostojen pozdrav. Na oddaljeni obali v Tihem morji straži mogočna trdnjava Vladivostok, v Črnem morji silni Krč-Jenikale in zgodovinsko slavni Sevastopol, v finskem zalivu pa mogočni Kronstadt, o katerem se je prva avtoriteta v tej stroki, grof Moltke izrekel, da je nepremagljiv. Druga odprta pomorska mesta pa se bodo zavarovala s torpedi in brzojavno se poroča, da imajo samo v Baltijskem morji že 7000 teh ljubkih strojev pripravljenih.

A tudi vojno brodovje rusko je že impozantno, in glede brodovja sme se vsaj trditi, da se je izvajala Petra Velikega oporoka. Dasi stoprav v razvoji, je vendar vojno brodovje po številu in po velikosti ladij in kanonov že toliko, da bodo Angleži i s tem faktorjem morali računati. Ker utegne stanje ruskega brodovja marsikoga zanimati, podajemo v naslednjih vrstah nekatere podrobnosti:

Vojno brodovje v Baltijskem morji je sestavljeno iz naslednjih ladij: Oklopnice: „Sevastopol“, „Petrovskij“, „Knez Požarskij“, „Minin“ (vsaka

z oklepom 5—7 palcev debelim, s strojem 3000 konjskih močij, 5—6000 ton, 10—16 kanonov s kalibrom od 8—4 palcev), plavajoče baterije: „Prvenec“, „Kremlj“, „Netronj menja“, dvostolpne monitorje: „Smrt“, „Čarodejka“, „Rusalka“, „Peter Veliki“, jednostolpne monitorje: „Latnik“, „Bronenosec“, „Uragan“, „Tifon“, „Lava“, „Perun“, „Strělok“, „Jedinorog“, „Koldun“, „Vsěčun“, oklepni korveti: „Aleksander Nevskij“, „General Admiral“, vnu tega pa veliko število korvet, kliprov, skunerjev, topnjač itd.

Razen omenjenih ladij pa so v Baltijskem morji tudi oklopnice, ki nimajo določene postaje: „Peter Veliki“, oklopnica s stolpom, oklepom 14 palcev debelim in 8 kanoni, mej katerimi jih ima 4 po 12 palcev kalibra (stroji imajo 8258 konjskih sil); „Dimitrij Donski“, „Vladimir Monomah“, „Admiral Čičagov“ itd., v Črnem morji pa oklopnice: „Admiral Popov“, „Nikopol“, „Svištov“, „Pomjat“, „Jastreb“, „Sokol“, „Levica“, 7 skunerjev, 27 parnikov, 14 torpedovk

Že iz tega je razvidno, da Angležem nikakor ne kaže, prezirati rusko vojno brodovje, to tem manj, ker so Rusi izvrstni mornarji, zlasti pa zaradi tega, ker glede torpedovk daleč nadkriljujejo Angleže. Kaj pa so torpedi v rokah ruskih mornarjev, tega so se Turki za zadnje vojne britko prepričali.

Ako torej pride do vojne, ni se nam bati za Ruso. Čuval bode slovansko čast in pomnožil slavo slovanskega vojaka. Angležem bode trdo šlo, bojevati se bodo morali za svojo svetovno veljavo. To bi bilo prej ali slej sicer neizogibno, neprijetno je le to, da se je sp. r. porodil baš za vlade Gladstone-ja, ki je Slovanom toli bil prijazen. To je najneprijetniša stran te vojne, ki je tako rekoč pred durmi.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 29. aprila.

Državno pravdnštvo v Brnu konfiskovalo je volilni oklic nemške liberalne stranke na Moravskem. Kakor čujemo, bil je ta oklic precej podoben onemu poročilu levicarjev o delovanju minulega držav-

LISTEK.

Pariz v Ameriki.

(Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * * Stat nominis umbra.)

Dvajseto poglavje.

Duhovniški zajutrek.

(Dalje.)

Poglejte le Angleže, vskliknil je. Kdor pozna njih cerkev, pozna njih zgodovino. Duhovniški lordi, zbori veri gospodujoči, nemenljivo veroizpovedanje v devet in tridesetih članih, molitvenik, po ukazu škofov in kralja ustanovljen, vseučilišča in druga učilišča s predpravicami, neizmerna zemljišča posamičnih vlasteljev, precejšnje število dobro plačanih služeb; kaj družega more iz tega postati kot plemenitiška družba? Brez disidentov, ki so res sol deželi, bi bila Anglija že davno postala mrtvaška mumija kot starodavni Egipt.

In Francozje? vprašal sem, da bi ga spravil v zadrego.

Francoz, odgovoril je, je katolik, samovladarsk (monarchique) in vojak, Amerikanec pa je protestant,

republikanec in državljani. To vse drži se skup kot prsti na roki; nemogoče bi bilo Francijo prestvariti v republiko kot je nemogoče iz Združenih držav ustvariti samovladarstvo. Razlika cerkvá ustanovlja razliko državnih družeb.

Ali smem vprašati, katere družbi vi priznate prednost?

Sodite sami, odvrnil mi je, jedna je družba otrok, druga pa je družba mož.

Prav veseli me, da sva oba istih misli.

Tudi mene zelo veseli, odvrnil je ter mirno dalje pil svoj čaj.

Gotovo je, pristavil sem, k njemu se pripogni, da so Amerikanci dosta manj pravi narod, temveč le roj izselnikov, po puščavi raztresenih. Ta trenutek se za svobodo vleče morebiti le malo napak. A bolj ko se bode Amerika starala, tem bolj bode čutila potrebo ustanoviti pravo državno družbo, zbrala se bode pod zastavo samovladarja.

Gospodine, odvrnil je, čašo ropotaje postavši na mizo, vi me ne razumete; jaz mislim ravno nasprotno, kar ste vi trdili.

Kaj! vskliknil sem, ali bi vi celó Francoze imeli za narod otrok?

V politiki vsakakor, odgovoril je. Iz katere

dobe pa izvira vaša svoboda? In kaka svoboda! Od leta 1789; naša izvira od leta 1620. Mi smo stoinsedemdeset let starši od vas; mi imamo trojno izkušnjo in dvajsetkratno modrost.

Po takem, odvrnil sem z razdraženim glasom, vi Amerikancem priznavate venec („palmo“) naobraženosti.

Ogibajmo se nejasnih izrazov, odgovoril je mrzlo. Naobraženost je obsežit izraz; obsega namreč toli različne dele, da bi vsak narod na svoj način lahko za se zahteval prvo stopinjo. Kaj pa obsega naobraženost? Ali vero, politiko, šego in navade, obrtnost, znanost, slovstvo, umetnost? Ali jedno izmed teh stvari? Ali vse te stvari skup? Glejte, kako zamotano je to vprašanje! Umetnost n. pr. imenujejo starodavni neverci cvet naobraženosti, in vendar pogostoma poganja iz trhljenega debla. Tudi mislim, da mej sedanjimi narodi, ki vendar starodavnike le posnemajo, je oni narod, ki je najstarejši, tudi v umetnosti na pravem mestu. Francozi imajo čistejši ukus kot Angleži, a Italijani imajo zopet več naravne nadarjenosti kot Francozi. V obrtnosti jednako veljajo vsi svobodni narodi; znanost pa nema nobene domovine. Glede na slovstvo nahaja vsak narod v svojem slovstvu pravi izraz svojih mislij;

nega zbora. Da mi nikakor ne odobrujemo taci konfiskacij in zakaj ne, to smo že razložili tedaj, ko smo na tem mestu omenili, da je državno pravništvo Dunajsko konfiskovalo gori omenjeno levičarsko poročilo. Karakteristično je, da vsi levičarski listi izjavljajo željo, da bi se odpravilo tako imenovano objektivno postopanje, ki tako tlači vse nezavisno časnikarstvo v Avstriji. To postopanje uveli so levičarji in njim je baš prav dobro ugajalo, dokler so vladali sami. Sedaj pa, ko se ost tega postopanja obrača proti njim, naj bi se pa kar odpravilo. Gotovo nikdo bolj ne želi, kakor mi, da se dá časnikarstvu večja svoboda; a levičarji se pa v tem oziru nemojo nič pritoževati, imeli so dovolj časa odpraviti konfiskovanje časopisov. — Volilno gibanje je po vseh deželah jako živahno. V nemških krajih tudi „bauernvereini“ začenjajo svoje agitacije. Nadejajo se, spodrinuti več konservativnih kandidatov. Sploh moramo priznati, da „bauernvereini“ za nemške liberalce nikakor neso neumna tvoritev. S tem si bodo marsikak mandat pridržali, kateri bi sicer bili pridobili konservativni agrarci. V Dalmaciji osnovali so hrvatski narodni volilni odbor pod predsedstvom dr. Klaića. Razen dr. Klaića in dr. grofa Pozze najbrž ne bode nobeden prejšnjih poslancev več voljen. Ta volilen odbor postavil je do sedaj sledeče kandidate: dr. Masovrića, dr. Klaića, dr. grofa Pozzo, Merkizzo, Ivčevića, Tomića in Antonietija. Proti njim bodo v dveh okrajih postavili Srbi svoje kandidate, v drugih pa Italijani. Srbi in Italijani bodo drug druge podpirali pri volitvah. Res žalostne so razmere tudi v tej deželi, da se slovanska rodova ne moreta sporazumeti, tako, da jeden podpira celo Slovanom sovražne Lahe proti slovanskim sobratom. Oh, kje si še, toliko proslavljana vzajemnost slovanska? V Dalmaciji te ni! Vsi česki listi so jako nevoljni, da se je v moravskem veleposestvu sklenil tak kompromis. „Politik“ misli, da je ta kompromis pravo izzivanje ne le českega naroda, ampak vsega avstrijskega slovanstva.

Minister bogočastja in nauka podelil je pravico javnosti českej privatnej spodnje gimnaziji v Ogerskem Hradišči na **Moravskem**, počenši z drugim poluletem letošnjega šolskega leta.

Odbor nemškega „**Schulvereina**“ dovolil je za razširjenje dveh javnih nemških šol blizu Maribora večje zneske. Potem so se pa raznim šolam na Štirskem, Českem in Moravskem poslala razna učna sredstva, največ nemške knjige za šolske knjižnice. Nekaj prošelj moralo se je pa odbiti, ker društvu manjka denarja, odložilo se je tudi ustanovljenje dveh novih nemških šol.

V **hrvatskem** saboru interpeloval je dr. David Starčević vlado, zakaj se ni odposlala brzojavna čestitka njegove stranke na „Sanktpeterburgskija Vedomosti“ povodom Metodijeve slavnosti.

Vnanje države.

Nedevno se je nemško vseučilišče v Drptu preustrojilo v **rusko**. Pa tudi več družih šol bodo še porusili v tem mestu. Sploh hoče Rusija gledati, da pribaltiske pokrajine dobe kolikor je moči ruski značaj. Mestu Drptu neki mislijo dati staro ime Jurijev. Pribaltijske pokrajine pa tudi neso nikdar bile prav nemške dežele, kakor se po gostem napačno misli. Nemci so se tja le priselili in pridobili gospodstvo nad domačim narodom. To je bilo tem ložje, ker se je priseljevanje vršilo tedaj, ko se je vse tuje jako cenilo v Rusiji. Večina prebivalstva so pa Čuhonci in Latiši, ki neso prijazni Nemcem, pa tudi ruski element je tu zelo zastopan. Sedaj hoče Rusija nemški jezik potisniti v prave meje in storiti konec nemškemu gospodstvu, ki se je košatilo nad drugimi življi. — Minister notranjih zadev grof Tolstol odpotuje te dni iz Livadije čez Odeso na Dunaj, da povpraša medicinske kapacitete za svet.

Upanje za mir se je jako pomanjšalo. Vojna sicer ni napovedana, pa morda ne bode več dolgo,

da bode. Na posredovanje kake države tudi skoraj ni misliti, kajti nobena vlast nema ob enem zapužanja pri Rusih in Angležih. **Afgansko** vprašanje rešilo se bode tedaj najbrž na bojišči. Angleški listi jako vojevito pišejo. Sicer prihajajo do spoznanja, da sami neso dovolj silni, da bi v boji mogli meriti se z Rusi; nadejajo se pa, da dobé kakega zaveznika. Opozarjajo na to, da je svobodoljubna Anglija dosti bolj priljubljena nego absolutistična Rusija. Takega zaveznika nadejajo se najti v Nemčiji in Avstriji zlasti v poslednji. Knez Bismarck izjavil se je namreč pred dvema letoma, da so francoski in ruski bajoneti obrnjeni proti Nemčiji. V Avstriji pa odločujoča naroda Nemci in Madjarji nesa Rusom prijazna. Vidi se, da angleški časniki pozablajo, da so se srednjeevropska cesarstva vlni sprijaznila v Skiernievicah, in da v Avstriji ne odločujejo več samo Nemci in Madjarji. Tudi s tem slepé javno mnenje, da Avstrija že jedva čaka, da razširi svojo gospodstvo po Balkanu in zopet obnovi staropoljsko državo pod avstrijskim pokroviteljstvom. Koliko, da hrepene naši državniki po balkanskih deželah, ne vemo. Pa to bi morda ovirale notranje razmere. Nemci in Madjarji ne marajo, da bi Avstrija razširila se na vzhod, Slovani pa tudi ne posebno, ko vidijo, da Avstrija v Bosni in Hercegovini ne tira slovanske, ampak germanizatorsko politiko. Na obnovenje Poljske pa pri nas sedaj noben razsoden človek ne misli, kajti s tem bi si le nakopali sovraštvo Nemčije. Jedini zaveznik, katerega Anglija more dobiti, so Italijani. Pa tudi v Italiji nemojo nobenega veselja biti se za Angleže. Poprej pa tudi ne bodo pomagali, da bode jasno, kake koristi njim bodo zagotovili Angleži. Najbrž se pa tudi ne bode Italija dalje hotela spuštati v boj, kakor da nadomesti nekatere angleške posadke v Egiptu. Turčija pa ima preveč pomislekov proti vojni da bi Angliji pomagala. Ne le, da bi se zamerila drugim evropskim vlastim, ki žele, da se vojna, kolikor je moč, omeji na Azijo, ampak, ko bi vojna za Angleže ne bila uspešna, bi ona zgubila še kaj lastnega ozemlja. — Angleška spodnja zbornica dovolila je jednoglasno po 45-urnej debati 11 milijonov kredita. Ta kredit je jako dobro in dostojno zagovarjal Gladstone. — Kakor se govori ponuja Rusija več milijonov rubljev afganskemu emiru, da jej prepusti Herat. Emir je neki že tudi voljen vsprejeti rusko ponudbo. — Angleški listi poročajo o nekem boji mej Rusi in Afgani, v katerem so neki bile ruske čete, 1700 mož močne, popolnem tepene. Treba je pa še počakati, če se ta vest obistini.

V **Rumuniji** se skliče izredno zasedanje zbornice, da se rešijo nekatere narodno gospodarske predloge. To je pa tudi neki v zvezi s pogajanj o novej trgovske pogodbi z Avstrijo.

Francoski generalni konzul, mr. Taillandier ostal bode nekaj časa v Aleksandriji, pa kakor zasobnik. Diplomatične zveze se bodo pa obnovile še le, ko **egiptovska** vlada da zadoščenje. Nekateri upajo, da se Egiptet kmalu uda. Kakor se govori, bode odstopil Nubar paša.

Dopisi.

Iz Bolea 27. aprila. [Izv. dop.] Danes mi je poročati častitim Narodovim bralcem o nekež za cel naš sodnijski okraj prevažnej zadevi, katere nasledki hudo zadevajo Bolški okraj, kar je prouzročila Bolškega kruha pijana ošabna predrznost našega terorista.

Početkom leta 1881. dobili smo izvrstnega, umirovljenega vojaškega zdravnika dr. Karla Knizatka, moža jeklenega značaja, pravicoljubnega srca, a kar je zdravniku najprikladnejše, ta mož je imel sree na pravem mestu v vseh ozirih. V natečajih so naši možje obljubovali bodočemu zdravniku zlate

gradove, vse dobrote zemeljskega raja, — in nagrado letnih 400 gld.

Omenjeni gospod zdravnik pa ni prišel v Bolec, da bi si slično „nekomu drugemu“ nabral posvetnega blaga, marveč, da bi na svoje stare dni mirno užival lepo svojo pokojnino, izkazovaje dela usmiljenja našemu ljudstvu, kajti naveličal se je mestnani hrupu in bridkim vojnim prizorom v vseh vojnah počenši z letom 1848.

Kdor pozna le količjak pretužne naše razmere, vedel bode ceniti zasluge in delovanje tega moža. Žalosten faktum nam je zabeležiti v našo kroniko, da: dokler je „nekdo“ še „pikelhaubo“ nosil in ga Bolčani še neso poznali, takrat je bilo pri nas blagostanje doma; ko je pa nesreča zanesla tega možaka k nam, izginilo je blagostanje, skoro cel okraj propal je materijalno, a obogatel je le on, on je pograbil imetje naših prebivalcev ter se popel iz nič do bogataša.

S tem sem hotel povedati, da je pri nas mizerija doma, in bi ljudstvo težko plačevalo visoke zdravniške takse. Naš zdravnik pa je ubožcem celo zdravila daroval; če je pa bolnika obiskal po tri ali štirikrat na dan, plačal je borih 30 kr. za jedno vizito, vse druge je napravil kakor človekoljub ali prijatelj. Uradnikom ni računil, ker je tudi on uradnik; veteranom ne, ker je tudi on veteran; ubožcem ne, ker nemojo s čim plačati, a premožnejšim računil je nekoliko več, kakor nič. In kako je skrbel za svoje bolnike! Blagi mož se ni jezil, če je moral, bodisi o polunoci ali opoldne, po več ur daleč v naše hribe, katerih se celo mladi ljudje ogibljejo zaradi silno slabih potov, — in večkrat zastoj, celo zdravila jim je podaril. O! blagi mož. Večkrat mi je rekel: „Kako vest bi imel, da umrje kak človek in so me k njemu poklicali in bi ga morda mogel rešiti, če prav vem, da za ves trud ne dobim vinarja!“ Koliko jih je, ki so mu iz srca hvaležni, ker jim je rešil življenje.

Dragi čitatelj, li poznaš še kacega zdravnika, ki bi bil temu sličen? In misliš li, da je bil ta blagi mož našemu Neronu po volji? Ne! In zakaj ne? Ker ni trobil v Matijev rog, ker pred mogotcem ni klečeplazil, ker ni hotel našega bankirja ubogati, t. j. včasih ni hotel tako poročati, kakor bi bilo njemu ljubo. Za zgled naj povem, da je gospod zdravnik konstatoval, da se je samomorec Minkec obesil iz obupa, kar pa bankirju ni bilo prav. Aha! že vemo, da mu ni bilo prav. Župan pošlje svojega germanskega Coffou-a k zdravniku, da naj isti konstatuje, da se je Minkec obesil, ker je zblaznel. Ali ni to največja samopašna predrznost?! S kratka, zdravnik jim ni bil po volji in velikokrat so ga žalili in obrekovali.

Kar pa napišem sedaj, bilo bi prav dobro, če bi si slavno c. kr. okrajno glavarstvo dobro zapomnilo.

Ko je potekel koncem oktobra pr. l. obrok, odpovedal je gospod zdravnik svojo službo. Zraven vsega obrekovanja pa mu več kakor jedno celo leto neso plačevali. Dolžni so mu bili celih 470 gold., da si stoji v pogodbi črno na belem: da prejme zdravnik svoje plačilo v mesečnih obrokih. Vprašam torej, zakaj ni spolnila občina svoje dolžnosti, ko je zdravnik svoje tako vestno

presodnikom prepuščam otročje veselje po prednosti razvrstiti Dantea, Molièra ali Shakespeara, A vera, politika in šege in navade so mej seboj nerazrušljivo zraščeni. V tem je sok vsake države, v tem je nje bodočnost, V tem oziru drzno priznavam prvo mesto svojej cerkvi in svojemu narodu; verujem v svobodo; Amerikanec sem in puritanec.

Mohikanec, mislil sem si, to se pač lahko opazi; ti celó ne znaš lagati, da bi se zdel olikan.

Gotovo bi bil neznosnega pridigarja še spravil v zadrego, a na srečo njegovo ustali smo od mize. Zapustivši tega ozkosrčnega in divjaškega človeka približal sem se mlademu duhovniku, katerega uljudni obraz se mi je dopadal. Že pred zajutrekom mi je bil Truth gospoda Namana Walforda kot steber novega Sijona predstavil. Hrepeneč po fenisu, ki so ga razumnega bogoslovca imenovali, želel sem, da bi me Naman dobro vsprejel; zato sem mu nemudoma čestital, da je njegova cerkev s Truthom toli izvrstnega moža pridobila.

Ne zamerite, odvrnil je, jaz sem prezbiterjanec.

Prezbiterijanec! vskliknil sem, in vi se še poklanjate svojemu tekmeču? To je pač blago srce, kajti, naj ostane mej nama, ta duhovnik, kateremu

vi roko stiskate, je pač krivoverec, katerega vi preklinjati morate.

Jaz? odvrnil je ves začuden; jaz nikogar ne preklinjam, to bi bilo nekrščansko.

Slabo sem se izrazil, dragi gospodine Naman; mislil sem le reči, da se vi po vzgledu božjega pastirja, ki je izgubljene ovce iz hiše Izraelove iskal, ne bojite prijateljsko občeovati z ljudmi, katerih zmote obsojuate.

Gospod Truth, odvrnil mi je, me je danes zjutraj v resnici spodbujal, in jaz ne mislim, da bi v zmoti živel.

Sedaj sem bil jaz na vrsti čuditi se; bal sem se, da sem ga napačno razumel.

Gospodine, rekel sem mlademu duhovniku, ali vi verujete, da vaša vera resnico uči?

Nedvomno, drugače bi se je ne držal.

Potem odvrnil sem, ste dve resnici, kakor ste dve veri: resnica prezbiterijanska in resnica kongregacionališka. Morebiti je razven teh še baptiška, metodiška, luterska in celo katoliška resnica. Mislil sem, — ne zamerite mojej nevednosti, — da resnica je zmiraj jedna in ista in da je le znamenje zmote deliti se brez konca in kraja.

Doktor, rekel je Naman nekaj razdražen po

mojej francoskej živahnosti, kadar ste na morji in hočete določiti čas, kako to storite?

Solnce vprašam za čas in solnce mi odgovori. Ali mi vi hočete s priliko odgovoriti? Moja leta, dragi gospodine, imajo premalo ukusa za vzglede; veljajo jim le razlogi.

Jaz sem še mlad, doktor, gotovo smem zanašati se na vašo milost, odgovoril je Naman, ljubko se smehljaje. Solnce vam naznanja čas. Ko je poludne v Parizu, ali mi lahko poveste, koliko je ura v Berlinu?

Ne; jaz le vem, da brzojavna poslanica v Berlinu ob najstih oddana dojde v Paris ob polujednajstih; to je videzno trideset minut pred odhodom. A to tudi nič ne de in rad vam priznam, da ko je v Parizu poludne, je v Berlinu jedna ura, v Petrogradu dve in, če vam je ljubo, deveta ura zjutraj na Azorih, in sedma v Quebecu. Vse to se ravna po poludnevniku.

Tedaj, rekel je Naman, je povsodi isto solnce in vender pa nikjer jedna in ista ura; kako je to?

Vi ste gotovo zvezdoverec (astrolog), odvrnil sem, ter me hočete narediti za adepta. Gospodine profesor, odgovorim vam tedaj, povsodi je jedno in isto solnce, a opazovano z različnih stališč. (Dalje prih.)

spolnoval?! Ali ni bila ona svota vsaki pot v proračunu? Če so občinarji svoje deleže uplačali, zakaj se ni plačalo zdravnika? In če se zdravnik ni plačalo, kje je denar?! Le misli g. Matija, da je zdravnik njegov hlapec, da mu izplača, kadar se njemu ljubi? Li ne gorori paragraf, da se mora delati tako, kakor je v preudarku? Prav? Kaj misli na to slavno c. kr. okrajno glavarstvo?

Na to odpoved se je „Njih milosti“ poljubilo, da je obiskal gosp. zdravnika v dan 15. oktobra in ustopi z besedami: „Ich komme dienstlich im Namen des Staathalters (ali res?), um Sie zu fragen, dass Sie bleiben wollen!“ — To je hohtajč. Na to pa mu še dostavi z neko napeto ironijo: „Bleiben Sie halt bis Sie krank werden!“ Li ni to infamno?! Zdravnik pa mu je odločno odrekel.

V dopisu slavnega c. kr. okr. glavarstva gospodu dr. Knižatku od 13. t. m. berem, da je občinski urad poročal slavno istemu, da je g. Knižatek zagotovil svojo službo do 1. maja t. l., kar je sl. c. kr. glavarstvo prijetno iznenadilo. Vprašam, kako je mogel naš mogotec glavarstvu tako nesramno lagati? Slavno c. kr. glavarstvo naj vè, da to ni res, in da se je poročevalec debelo zlagal. Kaj misli torej glavarstvo storiti radite zlorabe zaupanja strani sl. c. kr. okrajnega glavarstva?

Da bode pa slavno glavarstvo vedelo, in vse čitajoče občinstvo, naj povem, kako blago, kako blagohotno za naše ljudstvo se je g. zdravnik izrekel v dopisu na tukajšno občino z dne 18. oktobra p. l., v katerem pravi, da je sklenil čez zimo še ostati v Bolci, a ne več, kakor občinski zdravnik (jedoch nicht in der Eigenschaft eines Gemeindecarztes), in to radi tega, ker bi čez zimo prav teško dobili novega zdravnika, kar bi bilo za toliko prebivalstva jako hudo, in to tembolj, če bi se kolera pričela tudi v naših krajih. Li ni to blag značaj, vreden najglobokejšega spoštovanja?! Rekel pa je, da ostane le pod naslednjimi pogoji: 1., da mu izplačajo zaostale mesečnine, t. j. 470 gl.; 2., da razpišejo takoj službo zdravnika, ker bi se ga čez zimo morda vendar le dobilo in bi ljudstvo ne trpelo ponjegovem odhodu in 3., da se njegova izpoved naznani okrajnemu glavarstvu.

Vprašamo, li je vedelo slavno c. kr. glavarstvo za to izpoved? G. dr. Knižatek je prav dobro sprevidel, da cel sodnijski okraj nikakor ne more biti brez zdravnika, in da je treba službo koj razpisati. Kaj je pa storil župan?! Nič! Vojaške oblastnije so preskrbele zdravnika (iz Rablja pod Predelom) za 12 mož vojaške posadke v Bolškej trdnjavi, a naše županstvo se za toliko tisoč prebivalstva ni brizalo.

Videli bomo, kaj poreče okrajno glavarstvo!

To so udarci, ki jih dobivamo dan na dan od toliko samohvalnega županstva. Kaj je storilo v teku šestih let? Nič! Današnje naše županstvo nema druge naloge, nego da dela ovire in sitnosti onim občinarnjem, ki ne molijo Bolškega boga, ki pred teroristom ne poklekujajo. Quousque tandem!! —o—.

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani 28. aprila.

Navzočnih je 17 mestnih odbornikov. Predseduje župan Grasselli, kateri naznani, da se bodo v prihodnji seji volili trije člani v volilno komisijo za državnoborsko volitev v Ljubljani. Društvo „Narodni dom“ izreka zahvalo za prepuščene loterijske dobitke za društveni bazar, kar mestni zbor vzame na znanje. — Dr. Dolenc poroča o dopolnilnih volitvah za mestni zbor in predlaga, da se iste potrdé. Vsi izvoljeni odborniki so voljeni na tri leta, le dr. Zarnik in profesor Toma Zupan voljena sta le na jedno leto. Mestni zbor volitve odobri. — Podžupan Petričič predlaga, da se izstopivšim odbornikom mestnega zbora izreče zahvala za njihov trud. — Mestni odbornik Gogola poroča v imenu šolskega odseka in nasvetuje, da se šolskemu slugi Štepanu Benčič-u prizna nagrada 21 gld. in da se šolskemu slugi Franu Bolé-tu nagrada od 131 gld. zviša na 150 gld. Vsprejeto. — Podžupan Vaso Petričič poroča v imenu finančnega odseka o odloku finančnega ministerstva glede povračil davkarskih opominarin in nasvetuje: Odlok finančnega ministerstva se vzame na znanje in magistratu naroči, da stopi glede povrnitve opominarin, počenši

od l. 1884, v sporazumljenje s c. kr. finančnim ravnateljstvom na podlagi dopisa z dne 8. decembra 1884. Te na ta način pridobljene pristojbine naj se v mestni proračun v prihodnje v rubriko mej uradno pokritje uvrščajo. — Mestni odbornik dr. Tavčar graja, zakaj se ni vprašal mestni zbor, se li uložiti tožba pri upravnem sodišči zaradi opominarin pretečenih let. — Župan Grasselli in dr. Zarnik razjasnita, da se je tožba opustila, ker se je pravni konzulent izjavil, da ni upanja, da bi se s tožbo prodrlo. Predlogi finančnega odseka se potem odobré.

Pred sklepom seje poprime besedo župan Grasselli in opomni, da se je mestni zbor danes zadnjič zbral v sedanji sestavi. Župan obžaluje, da je več odbornikov, kateri so trudoljubivo delovali v mestno korist, ostavilo mestno dvorano. O razlogih soditi nema nikdo pravice, ako nečejo nekateri mestni odborniki dalje časa delovati v mestnem zboru, kakor jih veže postava. Prememba mej odborniki pa ima tudi dobro stran, da se po novih močeh, ki prihajajo v mestni zastop, zmirom bolj širi zanimanje in vednost mestnega gospodarstva. Gospod župan se potem zahvaljuje odsekom za njih vspešno delovanje in opomni, da se bodo v prihodnji seji mestnega zbora isti na novo volili, kakor tudi načelnik mestnemu zboru. Oziraje se na triletno dobo, spominja se župan v prvi vrsti veselega dogodka praznovanja 600 letne zveze Kranjske s Habsburško rodovino, katero slovesnost je počastil presvitli cesar in gospod sam s svojo navzočnostjo in ki bo poznim unukom ostala v radostnem spominu. (Zbor kliče: „Živio!“) — Župan nadalje omenja, da se je v teku teh treh let zgodilo marsikaj koristnega za blagostanje mesta, kajti vsacega odbornika navdajalo je navdušenje, koristiti Ljubljanskemu mestu. Položil se je temelj marsikaterim koristnim napravam, katere bodo v čast mestu in bodo omogočile, da se Ljubljana častno postavi v vrsto družih naprednih stolnih mest. Z dobro zavestjo zapušča mestni zbor mestno gospodarstvo v najboljšem redu novemu mestnemu zboru, zavedajoč se, da je po najboljši vednosti vestno gospodaril. Ako bodo bližnji časi zahtevali od meščanov novih žrtev, krive so temu razne naprave, ki se imajo ustanoviti. Temu ni kriv mestni zastop, nego žrtve so izvor sedanjih razmer. Konečno izreka župan še jedenkrat zahvalo mestnemu zboru za njegovo delovanje.

Dr. Zarnik zahvaljuje se županu, kajti le njemu se je zahvaliti, da je mogel mestni zbor vspešno delovati, ter zakliče gosp. županu, uverjen da govori iz src vseh mestnih odbornikov: „Bog ga živi!“ Odborniki navdušeno pritrdé.

Gosp. župan Grasselli, zahvaljeva se tem znakom priznanja, obžaluje, ako neso njegove moči vsekdar bile jednake njegovi dobri volji, ki jo ima v korist mestni občini, kateri vse najboljše želi. Potem se seja sklène.

Domače stvari.

— (Osobne vesti.) G. Julij Deu, oskrbnik mestne klavnice, napravil je te dni na Dunaji izpit živinozdravništva z dobrim uspehom.

— (Glasbena Matica.) V glasbeno šolo ustopilo je zopet 24 učencev, tako da ima „Glasbena Matica“ vsega vkupe 102 učenca. Za prihodnjo sezono pripravlja „Glasbena Matica“ velik oratorij.

— (Poljedelsko ministerstvo) dovolilo je klubu turistov avstrijskih 400 gld. podpore za preiskavanje hidrografskih razmer v kranjskih jamah.

— (Posnemanja vredno.) Iz Krškega se nam piše, da je tamošnji narodni oštir g. A. Janež na svojem kegljišči obesil nabiralnico za „Narodno šolo“, v kojoj morajo slabi kegljači malo kazni plačevati. V kratkem nabralo se je za to prekristno napravo 2 gl., ki ja je izročil poverjeniku „Narodne šole“. Bog daj, da bi tudi drugodi posnemali tega vrlega narodnega oštirja! — Dalje so še darovali za „Narodno šolo“ gg. J. Gestrin, sodnik iz Kostanjevice 1 gld. J. Vencajz, tukajšnji sodnik 50 kr., J. Kobal, sodnijski pristav 50. kr., J. Verderber zemljiški knjigovodja 50 kr., Fr. Zupanc, okr. zdravnik 50 kr., advokat J. Mencinger 50 kr. in meščan A. Jugovic 50 kr. Bog Vam povini! V imenu „Narodne šole“: J. R.

— (Prvi dan maja) praznovali bodo gimnazijci in realci v petek, pripravniki in pripravnice v soboto v 2. dan maja. Za izlet so določeni: Kranj in Sv. Jošt, Medvode-Škofjaloka, Kamnik, Litija-Vagensperk, Zagorje, Šmarna gora, Velče.

— (V varstvo obrtnikov, kupčevalcev) in sploh vseh, kateri tako rekoč na „bukvice“ dajo, naznanjamo, da se po ukazu finančnega ministerstva dne 6. oktobra 1884 št. 25544 upisne knjižice (Einschreibbüchli) morajo kolekovati, kakor računi (note, konte, izpiski) po § 19 pst. 8. marca 1876 drž. zak. št. 26. — Računi in upisne knjižice do upisanega zneska 10 gld. so koleka prosti (§ 12 post. 9. febr. 1850 drž. zak. št. 50.) od 10 do 50 gld. se kolekuje pola po 1 kr. in od 50 gold. — dalje vsaka pola po 5 kr. Za kolekovanje računov in knjižic sta odgovorna obadva, tisti, ki račun ali knjižico da, in oni, ki jo vsprejme. Nekolekovanim računom itd. se odmeri petdesetera kazni, katere ogromne kazni pa finančna oblastnija potom milosti ne odpiše. — Ker se ne ve, koliki znesek se bode v knjižico na jedno polo upisal, mora se kolekovati pola po znesku, kateri se bode „najgotoveje“ upisal — to je po največem znesku (§ 1 tarifnih predopomb postave 9. febr. 1850); tedaj vsaka pola po 5 kr. — Finančni organi imajo pravico zahtevati, da se jim knjižice itd. zarad pravilnega kolekovanja pokažejo.

— (Občinske volitve v Škofjiloki) bile so v 15. dan t. m. Izvoljeni so: V I. razredu: V. Sušnik, Delpin, J. Deisinger, dr. Arko, Papa, Sušnik Avg. V II. razredu: Gasparin, T. Hafner, Ant. Gaber, Bogataj, V. Jenko, Volčič. V III. razredu: B. Mohor, Kašman, Čarman, J. Sever, And. Rupar, Slabnik. Virilista: Guzelj, Krenner. Zastopnik kmetske občine je Borštnar, zastopnik mesta Jesenko. — Jutri je volitev novega župana.

— (Potres.) V Konjicah čutili so v 24. dan t. m. zvečer zopet potres s podzemljskim šumenjem. V vodovodu ustavila se je voda za 4 sekunde.

— (Iz Senožeč) piše se nam v 28. dan t. m.: „Danes zjutraj ob 3. uri in 12 minut čutili smo tukaj dva, precej jaka podzemeljska sunka.“

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

London 29. aprila. Pri banketu v Empire-klubu rekel je Chamberlain: Vojna bi bila tolika nesreča za vse deležnike, da je dolžnost vsake domoljubne vlade, da uporabi vsa sredstva, da se omogoči mirna in častna rešitev. Sreča je, da stvar še ni tako daleč, da bi se ne moglo upati na tako rešitev. Vlada je preverjena, da bode, ko bi bila primorana klicati vso državo na pomoč, dobila najširšo podporo.

„Standard“ piše, da je dospela uradna brzojavka, po kateri bi bile ruske čete zasele Merušak, a ni povedano, so se li Afgani Rusom pri tej priliki v bran postavili.

Narodne-gospodarske stvari.

Agrarno slovstvo.

—M.— Kmetijstvo v Avstriji propada, propada tudi po drugih državah. Maje se tedaj poglaviti steber države, podstava rednega človeškega življenja v državi. Pomoči je treba, hitre in zdatne. To je agrarno vprašanje, sestoječe iz dveh delov, rekše: Zakaj propada kmetijstvo in drugič, kako bi se obustavilo to propadanje?

Jasno je, da se to poslednje vprašanje odgovoriti ne dá, da se poprej ne more z dejanjem odpraviti kmetska beda, dokler ni dognano, kje je tej bedi izvor, uzrok, razlog. Najprvo je torej treba odgovora k vprašanju: Zakaj kmetijstvo ne dela kmeta zadovoljnega, kje so razlogi žalostni resnici, da kmet od svojega trudnega dela nema niti toliko, da bi pošteno preživil sebe, svoje in svojo družino? Teh razlogov je tedaj iskati, dobiti jih je iz bistroumnega opazovanja sedanjih kmetskih, zemljiških, socialno-političnih razmer, iz primerjanja sedanosti, in preteklosti, iz narodno-gospodarske znanosti in zgodovine itd. A potem je logično sklepati, dobro vse obrazložiti, uveriti o resničnosti in logiki razlogov zakonodavce in sploh vse tiste, ki so poklicani skrbeti za blaginjo države, državljanov. To je delo ogromno, težko tudi za najboljše, genijalne večake v narodno-gospodarskih stvareh. Če kje, torej tukaj velja gaslo: Z zedinjenimi močmi!

Slovstvo mora nastati tudi o agrarnem, o tem preimenitnem vprašanju. Kdor kaj ve, kdor se je česa učil iz knjige ali iz svojega izkustva, oglašaj se, povedi svojo misel! Le kadar bomo imeli iz vseh avstrijskih dežel dobro poročila o uzrokih dandanašnjega prevrata o kmetijstvu, tedaj se smemo podati na pot popravljanja in pomaganja z zavestjo, da naše delo ne bode zastoj, da nam v tem času, ko na jedni strani mašimo, ne pridere povodenj od druge strani. Kadar je hiša v nevarnosti pred ognjem, morajo jo gasilci obstopiti od vseh strani in celo na streho morajo, zlasti če je slamnata. Veseliti nas mora, da se tudi v našem cesarstvu

hitro in plodno širi preiskavanje, več ali manj znano, torej zanesljivo preiskavanje agrarnega vprašanja. Obširna imamo že poročila o kmetijskih enketah, o zborih, v katerih so izobraženi, izkušeni in uneti možje oznamili razloge za sedanjo kmetijsko krizo in tudi povedali svoje nasvete za potrebno pomoč. Kranjski deželi služi v posebno čast, da je hitro med prvimi imela takšno enketo. In tudi naše slovensko slovstvo sme biti primerno ponosno, da je tako zgodaj obogatilo se tudi s to stroko. Tako je treba razumeti potrebe svojega naroda, tako iti za duhom časa! Dežele kranjske odborniki, baš za to stran našega slovstva prezaslužni gospod dr. Vošnjak je o enketi sestavil jako korenito in poučljivo poročilo, ki se je menda doposlalo župnim in občinskim načelnikom kranjskim. A vidi se nam, da bi narod vendar le nekoliko več pridral mogel in moral imeti od opomenj v tem poročilu, kakor je to v resnici mogoče. Kajti poročilo je prišlo le malo komu v roke in razne točke so se do sedaj obravnavale malo ne samo s peresom dr. Vošnjakovim, a to zopet tako, da ne more priti v množico, v javno zavest in mnenje. In vendar je v poročilu deželnega odbora toliko statistike, toliko gradiva! Naše časopise, naši časnikarji v tem slučaju neso izpolnili svoje dolžnosti. A treba bi bilo. S takimi razpravami, če so tudi kratke, uči se narod, kmet misliti in kolikor toliko mogel bi tudi sam priti po sklepanji na razloge svoje revščine, nekatere bi potem sam lahko odpravil, druge pa bi utegnil tudi razodeti. Pomnožujmo torej slovstvo naše tudi z narodno-gospodarskimi spisi in drug drugzega tako vzpodbujajmo, da se zanimamo za agrarno vprašanje, da zberemo in določimo gradivo za spoznanje razmer našega kmeta, ki nam mora biti vse, da ga ohranimo! Kadar ga do dobra spoznamo, potem se le ga nam bode moči povzdigniti v gmotnem in dušnem oziru.

(Konec prih.)

Uspešni pokladki. Odprte rane vsake vrste, pri-
rajane otekline, ulesa ozdravi naglo Moll-ovo „Franco-
sko žganje in sol“. V steklenicah po 80 kr. Po poštnem povzetju razpošilja vedno A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah in specijerskih prodajalnicah na deželi zahtevaj izrečno Moll-ov izdelek z njegovo varstveno znamko in podpisom. 8 (11-3)

Umrli so v Ljubljani:

27. aprila: Katarina Bokavšek, delavka, 15 let, Cesta na loko št. 2, za sušico

28. aprila: Alojzija Bosicio, mestna uboga, 57 let, Sv. Florijana ulice št. 11, za prsno vodenico.

V deželni bolnici:

26. aprila: Anton Bohine, knjigovez, 60 let, za razširjenjem pluć.

27. aprila: Janez Hruška, kajzar, 49 let, za prisadom. — Tine Indof, delavec, 26 let, za naključno poškodbo. — Anton Strome, pastir, 15 let, za jetiko.

Tržne cene v Ljubljani

dné 29. aprila t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 83	Špeh povojen, kgr. . .	66
Rež, „	5 36	Surovo maslo, „ . . .	84
Jecmen, „	5 36	Jajce, jedno	2
Oves, „	3 57	Mleko, liter	8
Ajda, „	4 71	Goveje meso, kgr. . .	64
Proso, „	5 85	Telečje „ „	58
Koruza, „	5 85	Svinjsko „ „	6
Krompir, „	3 21	Koštrunovo „ „ . . .	3
Leča, „	8	Pišanec „ „	50
Grah, „	8	Golob „ „	17
Fižol, „	8 5	Sen, 100 kilo	1 78
Maslo, kgr.	94	Slama, „ „	1 69
Mast, „	82	Drva, trda, 4 metr. .	7 20
Špeh frišen, „ . . .	54	„ mehka, „ „	5

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
28. aprila	7. zjutraj	734.35 mm.	11.0° C	sl. svz.	jas.	
	2. pop.	734.52 mm.	23.4° C	sl. zjz.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	732.20 mm.	15.4° C	brezv.	jas.	

Srednja temperatura 16.6°, za 5.7° nad normalom.

Dunajska borza

dné 29. aprila t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	80	gld. 10	kr.
Srebrna renta	80	„ 45	„
Zlata renta	105	„ 25	„
5% marcna renta	95	„ 15	„
Akcije narodne banke . . .	863	„ —	„
Kreditne akcije	280	„ 50	„
London	126	„ 35	„
Srebro	—	„ —	„
Napol	9	„ 98 1/2	„
C kr cekini	5	„ 90	„
Nemške marke	61	„ 80	„
4% državne srečke iz l. 1854	250	gld 125	75
Državne srečke iz l. 1861	100	gld 167	50
4% avstr. zlata renta, davka prosta	105	„ 20	„
Ogrska zlata renta 6% . . .	93	„ 85	„
„ papirna renta 5% . . .	89	„ 40	„
5% štajerske zemljišče odvez oblg	104	„ —	„
Dunava reg. srečke 5% . . .	100	gld 112	50
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	„ —	„
Prior oblg. Elizabetine zapad. železnice	113	„ 20	„
Prior oblg. Ferdinandove sev. železnice	105	„ 50	„
Kreditne srečke	100	gld 176	—
Rudolfove srečke	10	„ 17	—
Akcije anglo-avstr. banke . .	120	„ 96	25
Tramway-društ. velj. 170 gld a v	213	„ 25	„

Pristava

zapušče a pa z dobro zemljo išče se v najem. — Ponudbe na: Viljem Friedrich, Döberney, Neustadt pri Arnau na Českem. (246-2)

Pekarija

v spodnjem štajerskem mestu, z orodjem vred, se odda v najem.

Natančno pojasnilo deli: „Vermittlungsbureau Plantz“ v Celji (Cilli). (251)

Skladbe, zložil F. S. Vilhar.

Ravnokar je izšla druga knjiga teh glasbo-
tvorov s sliko skladateljevo. Zadržaj knjige
je jako obilen in tako različen, da zamore zanimati
vsacega, kdor se z glasbo bavi ali tudi samo poje.
Cena knjigi je 1 gld. 60 kr., zares izredno
nizka. (194-7)

Knjiga se dobiva izključivo pri samem
skladatelji in naj se naročnina pošilja pod adreso:

F. S. Vilhar v Sisku.

IVAN LAPAJNE v KRŠKEM

je izdal sledeče

knjige in knjižice za ljudske šole in učitelje:

- a) Praktično metodiko cena 80 kr.
- b) Prvi poučuk „ 60 „
- c) Fiziko in kemijo „ 60 „
- d) Prirodopis „ 56 „
- e) Zemljepis „ 26 „
- f) Geometrijo „ 24 „
- g) Malo fiziko „ 23 „
- h) Domovinoslovje „ 20 „
- i) Pripovedi iz zgodovine Štajerske „ 6 „
- j) Opis krškega okrajnega glavarstva „ 30 „
- j) Zgodovino štajerskih Slovencev cena 1 gld. 20 kr.

Isti pisatelj ima v zalogi tudi razne pisanke in
risanke, potem: (232-4)

malí slovenski zemljevid kranjske dežele
z deli sosednih kronovin cena 1 kr.
ter slovensko-nemški zemljevid Avstrijsko-
Ogerske „ 1 „
in zemljevid Krškega okraj. glavarstva „ 5 „

Umetne

(138-14)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem ameriškem načinu
brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in
vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradskega mostu, I. nadstropje.

Štacuna z mešanim blagom

ali tudi le prostor, kjer je prej že bila, se išče v kakem
večjem kraju Kranjske. Ponudbe prevzame iz uljudnosti
pod črkama C. P. upravnistvo „Slov. Naroda“. (237-4)

Ob Prulah ležeče

Marijno kopališče

odpre se v 1. dan maja.

Letos se bodo tudi izdajali naročilni listi na ko-
peli v lesenih in kamnitih banjah.

K mnogoštevilnemu obisku vabi uljudno

(248-3) Josipina Ziakowski.

Razglas.

Vsled dovolitve c. kr. deželnega sodišča Ljub-
ljanskega z 28. dne februarja l. 1885 šte. 1477
določuje se rok za javno prodajo še preostalega
premakljivega blaga, spadajočega v konkursno maso
po Josipu Zenariju

v 1. dan maja 1885 in prihodnje dni

vsakokrat dopoldne od 9.—12. in popoldne od
3.—6. ure v hiši št. 9 na Frana Josipa cesti s
tem pristavkom, da se bodo posamezne stvari, ki
se imajo takoj plačati in odstraniti, v sporazumlje-
nji z upraviteljem konkursne mase oddajale tudi
pod inventarno ceno.

V Ljubljani, 24. dne aprila 1885.

Ivan Gogola,

(238-2)

c. kr. notar kot sodn. komisar.

Dr. Spranger-Jeve

kapljice za želodec.

Tajni medicinski in dvorni svetnik dr. Bücking, me-
dicinski svetnik dr. Cohn, dr. Manning in mnoge druge
zdravniške avtoritete so je preskusile in je za izvrstno
domače (ne tajno) sredstvo priporočajo proti vsem želodnim
in trebušnim boleznim. Pomagajo takoj proti migreni, krču
v želodci, omedlevici, glavobolju, trebušbolju, zasizenju,
želodčni kislini, vzdigovanju, omotici, koliku, škrofeljnom
itd., proti zlatej žili, zaprtju. Hitro in brez bolečin meče in
povrnejo slast do jedij. Poskusite samo z malim in prepi-
cajte se sami. Jedna stekla 50 in 30 kr.

Pri gospodu lekarni Svobodi, pri Zlatem orlu,
na Prešernovem trgu. (716-34)

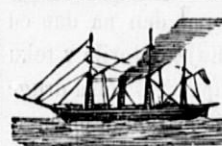
Cvet zoper trganje

je odlično najboljšo zdravilo zoper protin
ter revmatizem, trganje po udih, bolečine
v križi ter živcih, otekline, otrple ude in
kite itd., malo časa, če se rabi, pa mine
popolnem trganje, kar dokazuje obilno
zahval. Zahteva naj se samo „cvet“ zoper
trganje po dr. Malici z zraven stojecim
znamenkem; 1 steklenica 50 kr.

Naročila z dežele izvrše se takoj

v lekarni „pri samorogu“

JULIJ pl. TRNKOCZY-ja
na Mestnem trgu v Ljubljani. (42-10)

Mejnarodna linija.

Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvovrstedni parniki te linije vozijo redno v
Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih
cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „Germania“, odhod okolu 5. dne maja 1885.

Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold.

Potniki naj se obrnejo na

(216-6)

J. TERKULE,

generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na Emiliano

d' Ant. Poglajen, generalnega agenta v Trstu.

Plznsko uležano pivo.

Usojamo si s tem naznanjati, da se bo točarenje našega piva pričelo v 1. dan maja 1885, ter pričakujemo z
veseljem obilnih naročil.

S spoštovanjem

Meščanska pivovarna v Plznu,
ustanovljena leta 1842.

Glavna zaloga v Gradci pri F. SCHEDIWWY,

Annenstrasse 19.

(250-1)

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.